

n alue

Kaupunkilaisten toiveissa siintää vihreä keidas, jota maustaa ripaus ruumiin ja sielun kulttuuria

Hieman yli vuosi sitten, tammikuussa 2010, päättyi yksi luku Kankaan historiaan, kun eteläafrikkalainen metsäjätti Sappi ilmoitti sulkevansa paperitehtaan. Kieltämättä paperinvalmistuksella on Tourujoen varrella pitkä ja komea historia.

Kankaan ja Koskenpään tilojen omistaja Hjalmar Åkerhjelm aloitti tehtaan rakentamisen vuonna 1872 ja vihkiäisiä vietettiin jo seuraavana vuonna. Toiminnan ensimmäiset vuosikymmenet olivat kuitenkin tappiollisia ja tehtaan omistusjärjestelyt vaihtuivat useampaankin otteeseen. Voittoa tehdas alkoi tuottaa samoihin aikoihin, kun Gösta Serlachius nousi sen johtoportaan 1904. Työntekijät ostivat ja vuokrasivat tehtaan omistamia maita ja pian tehtaan ympärille kasvoikin Jyväskylän ensimmäinen esikaupunkimainen asuinalue.

Ainutlaatuinen mahdollisuus

Kuinka usein kaupungille tarjoutuu tilaisuus hankkia 25 hehtaaria maata ydinkeskustasta? Jyväskylän tekninen apulaiskaupunginjohtaja Timo Koiviston mukaan ei juuri koskaan.

– Tämä on ainutlaatuinen tapaus ja senkin takia oli tärkeää, että kaupunki käytti etuosto-oikeuttaan, Koivisto sanoo.

Alue siirtyi Jyväskylän kaupungin omistukseen 2.11.2010 noin 13 miljoonan euron kauppasummaa vastaan.

Kaavoitus käyntiin keväällä

Marraskuun jälkeen Kankaan alueen ympärillä on porissut kuin puurokattilassa. Kankaasta halutaan koti 3 000 kaupunkilaiselle ja työpaikka noin 1500:lle.

– Se on enemmän kuin paperiteollisuuden aikaan, jolloin alueella työskenteli 1075 henkeä, Koivisto huomauttaa.

Pyörät on jo laitettu pyörimään. Alueen suunnittelusta järjestetään arkkitehtikilpailu. Osayleiskaavoitus työ käynnistyy keväällä, asemakaavaa päästään laatimaan parin vuoden päästä, 2014 myydään ensimmäiset tontit ja ensimmäiset asukkaat toivotetaan tervetulleiksi vuonna 2015.

Ekologisuutta toivotaan

Asukkaat ovat alusta asti olleet aktiivisesti mukana suunnittelutyössä. Ideointia koordinoi Hub Jyväskylä, joka on kevään mittaan järjestänyt kaupunkilaisille työpajoja ja ideointifoorumeja. Koordinaattori Laura Brownella on pitänyt aikamoista haipakkaa, kun mielipiteitä ja näkemyksiä on pyritty keräämään mahdollisimman monelta yhteisöltä. Vaikka tahot ovat vaihdelleet lapsiperheistä liikuntarajoitteisiin ja

yrittäjistä maahanmuuttajiin, ovat ajatukset Brownen mukaan olleet samantyyppisiä.

– Ekologisuus nousee vahvasti esiin. Kankaan alueelle halutaan ympäristöystävällisiä ratkaisuja. Kaupungin suunnitelmissa on rakentaa Kankaasta autoista riippumaton alue. Myös kaupunkilaiset tuntevat Brownen mukaan pitävän ajatuksesta. Lisäksi on ehdotettu vesivoimalan valjastamista uudelleen käyttöön.

Huvipuisto ja kiipeilyhalli

Luonnonmukaisuuden lisäksi Kankaalle halutaan iloa ja väriä. Betonilähiöiden tilalle toivotaan puutaloja ja alueen ytimeen huvipuistoa tai ainakin kotieläinpihaa. Tourujoen rannasta moni rakentaisi virkistysalueen, joka liikuntareitteineen yhdistäisi alueen Tuomiojärveen. Huonolla säällä liikuntaa voisi harrastaa vaikkapa kiipeilyhallissa, jota alueelle toivoo peräti 218 vastaajaa.

Moni kaipaa esiintymistilaa

Voisiko Kankaan tontilta löytyä tilaa myös esittävän taiteen harrastajille? Brownen mukaan mikä jottei.

– Toivottu on monikäyttöistä esiintymistilaa, joka toimisi sinfoniasta rockiin. Kaipuu tällaiselle tuntuu olevan suuri.

TEKSTI: MARIA LATOKARTANO

Päättyykö kuorojen evakkotaival Kankaalle?

Jos Jyväskylän kuorojen toive toteutuu, kantautuu Kankaan paperitehdashallista parin vuoden kuluttua laulu. Kuorolaisten haaveissa siintää kaksi 100–150 neliöistä harjoitustilaa sekä pieni konserttisali 250–300 kuulijalle. Tosin ensin ilmoille saattaisi kohota helpottunut huokaus, sillä sopivien harjoitus- ja konserttitilojen puute on vaivannut kuoroharrastajia jo pitkään. Toistaiseksi kuorot ovat harjoitelleet muun muassa Kolmikulman sinfonian tiloissa, Pelimannitalolla, Blomstedtin salissa, Keljon kirkossa sekä useammalla koululla.

– Tiloissa on usein huono sisäilma, sillä kouluissa ja muissa laitoksissa ei iltakäyttäjien aikaan ole ilmastointia, Sulasolin Keski-Suomen piirin puheenjohtaja Maaria Manner sanoo.

Laulaminen vaatisi terveen ää-

nen, mutta osa kuorolaisista kärsii sisäilmaongelmien vuoksi äänen käheytymisestä.

– Toiveemme on, että kaikki voisivat laulaa. Homeelle altistuneita on paljon. Ilmanlaadun ongelmien lisäksi harjoittelua ja esiintymistä vaikeuttaa akustiikka, joka osassa tiloista on välttävää.

– Esimerkiksi Harjun sali soi tyhjänä, mutta yleisön tultua sen sointi häviää, Manner harmittelee.

Kirkoissa konsertointi puolestaan edellyttää sakraalitaloihin soveltuvaa ohjelmistoa. Akustisesti hyvälaatuinen sali asettaa vaatimuksia sekä huoneen mittasuhteille että pintamateriaaleille. Ideaalitala on suorakaiteen muotoinen niin sanottu ”kenkälaatikkomalli”, jossa on kova lattiapinta ja puuseinät. Konserttitilassa tulisi myös olla valmius

ääni- ja kuvatalennuslaitteistolle sekä näyttämövalaistus.

– Kankaalle kaavailtu esiintymistila ei kuitenkaan poista kaupunkilaisten kipeästi tarvitsemää konserttisalia, jota myös sinfoniaorkesteri tarvitsee työtilakseen, Manner painottaa.

Kuoroväen keskuudessa päätöksiä odotellaan peukalot pystyssä. Moni on valmis käärimään hihansa, jos kaupunki näyttää suunnitelmille vihreää valoa.

– Kuoroyhdistysten jäsenmäärä on yhteensä 466 laulajaa. Kuoroissamme on edustettuna hyvin monenlaisia ammattialoja arkkitehdeistä aineenopettajiin. Talkooporukoita yhteisen hyvän rakentamiseen saa kokoon vaivatta, Manner lupaa.

TEKSTI: MARIA LATOKARTANO